ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: PS. DIONYSIUS AREOPAGITA. PS. ORIGENES. PS. EUSEBIUS CREMONENSIS. PS. AUGUSTINUS. PS. CYRILLUS HIEROSOLYMITANUS. ANSELMUS CANTUARIENSIS. PS. ANASTASIUS SINAITA. HONORIUS AUGUSTODUNENSIS. ROBERTUS REMENSIS. THEOBALDUS DE SEXANNIA. HENRICUS DE LANGENSTEIN. IOHANNES MAGISTER. BONAVENTURA. IOHANNES DE FONTE. PETRUS LOMBARDUS. U.A.

6. Jahrzehnt 15. Jh. Seite 256r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36940
Copyright: Stiftung Benediktinerstift

qz a petro minus extitit ſz ea ex ſe
la voluntate accepit de mea infir
mitate. Ecda. quia fuit ſtatus huius
de quoq quo dz xpus aliq accepit q
omes venit ſalvare. primo e ante
pnm ſed poſt pnm et an gratia
Terciu ſub gra. Electus in gloria
De primo ſtatu accepit immutate pati
De ſecdo pena et alios defuit. De
tercio plenitudo gre. De quito non poſſe
peccare et dei gtemplari ꝓſitam habu
it cm ſtl quidq bona vie et ꝓta
bona patie et quidq mala vie

Poſt pdcta ꝛd dꝰ ſa gtiet glos
gloſe. Ita q in xpo fuerit duo
ſe voluntates unde duas nas ſzt di
uina et humana. Et ſm humanitate
in xpo et in membris eius e duplex
voluntas ſcz genus affectus ſz rationis
et ſenſualitatis. Affectus vero aude
in forte qd mori volt ppter deum
Affectu ſenſualitatis mori recuſat
Ecda q licet xpus affectu ſenſualitatis
nollet mori no tm in eo ad gen
piſcebat adiuſtus ſpm et gtem dei
ſz ad genuiſte de ad aud hmo
rationale delectatio de aure rationali
gaudia ſpiri reluctat et a aure
adiuſtus delectatio quia ſpus habet
ſz vita in aua xpi eſſe no potuit
qz nec rationalis gaudia ſed eo fuit
dei et voluntas eius et ei placu
bat et ſm ſenſualitate mori nolluit
et qtus vitalis humanitatis in eo pba
ret. Tercia q xpus voluntate
divina et humana rationis mori vo
luit et nichil pecit qd obtinue
rit Voluntate aut humana ſenſua
litatis mori noluit et aliud pecit
et exaudit no fuit. Quarto
q xpus quod ho dubitant qd
intelligere e. No q ipe dubitaue
rit ſz qz mori gentes dubitant
et hoies dubitare debebat ad
dicit triſte e a me calice hic
Tenta e q ad xpm dicit ſz eſſe
tſtion et dicat ut aliq paſſiones
ab eo triſtat ſz ſm hilarem non
ſibi triſtis nec ſibi dicat triſtice
calice ſz diſcipulis me in ab ca
lix paſſiones incubat que a ſe
triſte dicat

De merito ꝛd dꝰ 18 gtiet glos
nonne ꝓpa e xpus no ſibi ſz
membris ſuis meruit redemptorem
a dyabolo a peto a pena et liberare
Cabi at meruit impaſſibilis et in
mortalis ſtitum in corpe paſſionis
humilitate et obedientia Et ex me
ruit ſibi impaſſibilitate in aua qua
huit vel ꝓ ſeparatio animi ul in
reſurrecte qm cad effloruit. Secdo
e q xpus no plus ſibi meruit p
tenus patibulum qm a gregore me
ruit p gratiam virtutum. Tanta en
plenitudo gratie et virtutum in eo fu
it ab initio ſue gregoris qm i eis
ſpiritu no potuit. Vni ſpiritu no po
tuit quod ad virtute mediti licet
ꝓficerit quod ad nuz meritorum
et ex in membris ſuis quos ſing
cotidie ꝓficit. Tercia e q anima
xpi poſt morte aliqm bonum ha
buit qd a gregore no habuit
et tm no fuit ſanctior nec gra
matior nec beatior in gloria
placere in qua propue beatitudo
conſiſtit fuit tm in hoc beatior
qz ab omni miſeria immunis. Et q
nequit inferri q fuit ſimpliciter
beatior. Tenta e q ecclie dicit
q xpus meruit q ei dedit no
qd e ſup omne nomen ut deus
dicit / qd no e intelligendum q